

Het gaat om uw léven!

Vragen van levensbelang
over uw afkomst en uw toekomst

prof.dr. Werner Gitt

Het vraagstuk

We willen graag nadenken over een heel belangrijke vraag: wat is de oorsprong van het leven?

Op een avond bracht een vader zijn zoontje naar bed. De kleine jongen had toen een vraag. Hij vroeg: 'Papa, zeg eens, waar komen eigenlijk de mensen vandaan?' Het was al een beetje laat geworden en de vader antwoordde kort: 'Wel, weet je, God heeft de mensen uit stof gemaakt'. 'Tjonge', zei de kleine, 'uit stof gemaakt ...'. 'Laten we nog bidden', zei de vader.

'Nee, wacht eens even', zei de jongen, 'ik heb nog een vraag: waar gaan de mensen naar toe als ze sterven?'

Pa hield het ook nu weer kort en zei: 'Nou, dat is toch duidelijk: ze worden weer stof'.

Onmiddellijk greep de jongen met zijn hand onder het bed, nam een handvol stof in zijn hand en zei: 'Papa, ik geloof dat ik er al één heb! Alleen weet ik niet of hij nu komt of gaat'.

We zien dat deze jongen meegedacht heeft. Dat waren de echte vragen die we hebben. **Waar komen we nu eigenlijk vandaan? Waar gaan we heen?** Dat zijn vragen die ons allemaal aangaan. Daarom hebben alle mensen daar wel eens over nagedacht. Iedereen natuurlijk vanuit zijn eigen visie, vanuit zijn eigen perspectief, vanuit zijn eigen achtergrond. Maar erover nagedacht hebben we allemaal. Ook de wetenschap houdt zich met zulke vragen bezig.

Allerlei verklaringen

J. Monod, de bekende Nobelprijswinnaar uit Frankrijk, heeft verklaard: 'Het leven wordt bepaald door toeval en noodzakelijkheid, wat dat ook mag betekenen'. Ik weet ook niet wat dat is: 'noodzakelijkheid'. Toeval kan ik mij nog voorstellen, maar noodzakelijkheid? Wat is dat? En dan ook nog eens gecombineerd: toeval en noodzakelijkheid. Het leven is dus uit een lang proces van toevalligheden ontstaan, meent hij.

De Engelse biochemicus *Ernest Kahane* heeft zijn onderzoeksresultaten als volgt samengevat: 'Het is absurd en absoluut onzinnig te geloven dat een levende cel vanzelf ontstaat. Ondanks

dat geloof ik het, want ik kan het me niet anders voorstellen’.

Hij weet het ook niet, maar toch - omdat hij geen andere oplossing ziet - gelooft hij dat zelfs een zó complexe cel vanzelf ontstaat. In één enkele cel vinden duizenden regelmechanismen plaats en duizenden proteïnen (eiwitten) worden daar gemaakt; en toch gelooft hij dat het vanzelf kan ontstaan.

De paleontologen (dat zijn wetenschappers die de organismen en hun levensomstandigheden uit vroegere geologische perioden bestuderen) denken na over deze vraag en proberen in de fossielen te lezen waar de mensen vandaan komen en wat de geschiedenis van de mensen is.

Een paleontoloog schreef enige tijd geleden: ‘Voor de reconstructie van honderd generaties staan ons gemiddeld slechts een paar beenderen ter beschikking’. Daarna vatte hij zijn eigen frustratie in zijn onderzoekingen als volgt samen: ‘Als wij proberen het leven van onze voorvaders te reconstrueren, dan is het alsof wij uit het gebit van een Germaanse vorst, het handgewricht van een middeleeuwse ridder en de heup van een kokkin uit de tijd van Bismarck de geschiedenis van Duitsland zouden willen lezen’. Dat is goed en raak geformuleerd. Wij mensen kunnen dus zelf eigenlijk niets zinnigs zeggen over onze afkomst.

We tasten in het duister

De wetenschap kan de vraag van de oorsprong van het leven niet beantwoorden! Waarom niet? De reikwijdte van de methodes van de wetenschap schiet tekort. Zij kunnen dit antwoord gewoon niet geven. Laat je niet van de wijs brengen, wanneer steeds weer geprobeerd wordt deze vraag vanuit wetenschappelijk oogpunt te beantwoorden. Het antwoord kan in alle eerlijkheid niet gegeven worden. Maar waar gaan we dán naar toe, als de wetenschap ons geen antwoord geeft? Misschien naar de filosofen? Misschien hebben zij een antwoord... Maar de bekende filosoof Schopenhauer heeft het ons als volgt gezegd: ‘Als we nadenken over de vraag waar het leven vandaan komt, moeten we het woord ‘leven’ nader gaan bezien. Dat woord ‘leven’ moeten we van achteren naar voren lezen. Als we het zó lezen staat er: ‘nevel’. Het leven komt uit de nevel’. Daarmee zegt hij dus eigenlijk: ook wij, filosofen, weten het niet. Wij kunnen er wel over filosoferen, wij kunnen vragen stellen, maar wij kunnen geen antwoorden geven.

Het antwoord

Als wij een bindend antwoord willen hebben op de vraag waar het leven vandaan komt, dan helpt ons maar één ding. En dat éne ding is de enige oplossing: wij moeten Hem vragen Die het leven gemaakt heeft. Hij kan het ons zeggen. En niemand anders. Geen ander was ooggetuige dan alleen Hijzelf Die het gemaakt heeft. En daarom willen wij naar Hem luisteren. En omdat het zo’n belangrijke vraag is die ons allemaal bezighoudt, heeft deze Schepper deze vraag al direct op de eerste bladzijde van Zijn Boek (de Bijbel) beantwoord.

Laten we eens lezen wat daar geschreven staat: ‘In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op de afgrond; en de Geest van God zweefde op de wateren. En God zei: **‘Er zij licht’**; en er werd licht. En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. En God noemde het licht dag, en de

duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag. En God zei: **'Er zij een uitspansel** in het midden van de wateren, en dat make scheiding tussen [de éne] wateren en [de andere] wateren'. En God maakte dat uitspansel, en maakte scheiding tussen de wateren die onder het uitspansel zijn en de wateren die boven het uitspansel zijn. En het was zo. En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest: de tweede dag. En God zei: 'Dat de wateren van onder de hemel op één plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde'; en het was alzo. En God noemde het droge aarde, en de vergadering van de wateren noemde Hij zeeën. En God zag dat het goed was. En God zei: 'Dat de aarde grasscheutjes doet uitspruiten, zaadzaaiend kruid, **vruchtbaar geboomte**, dat vrucht draagt naar zijn aard, waarvan het zaad op de aarde zij'; en het was alzo. En de aarde bracht voort grasscheutjes, zaadzaaiend kruid naar zijn aard, en vruchtbaar geboomte waarvan het zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

En God zei: 'Dat er lichten zijn in het uitspansel van de hemel, om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren; en dat zij zijn tot lichten aan het uitspansel van de hemel, om licht te geven op de aarde'; en het was alzo. God dan maakte die **twee grote lichten**; dat grote licht tot heerschappij op de dag, en dat kleine licht tot heerschappij in de nacht, alsook de sterren. En God stelde ze in het uitspansel van de hemel, om licht te geven op de aarde, en om te heersen op de dag en in de nacht, en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

En God zei: 'Dat de wateren overvloedig voortbrengen een gewemel van levende wezens; en **het gevogelte** vliege boven de aarde, in het uitspansel van de hemel'. En God schiep de grote walvissen en alle levende krioelende wezens, die de wateren overvloedig voortbrachten, naar hun aard, en alle gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze en zei: 'Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte vermenigvuldigt op de aarde'. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

En God zei: 'Laat de aarde levende wezens voortbrengen, naar hun aard, **vee en kruipend gedierte en wild gedierte** van de aarde, naar zijn aard'; en het was alzo. En God maakte het wild gedierte van de aarde naar zijn aard, en het vee naar zijn aard, en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.

En God zei: 'Laat Ons mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen van de zee, en over het gevogelte van de hemel, en over het vee en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt'.

En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. **En God zegende hen**, en God zei tot hen: weest vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde en onderwerpt haar; en hebt heerschappij over de vissen van de zee en over het gevogelte van de hemel en over al het gedierte dat op de aarde kruipt En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag'.

Uit het eerste Boek van de Bijbel: Genesis, hoofdstuk 1.

Onzin?

Dit was het scheppingsverhaal zoals God het ons in de Bijbel vertelt. En dan komt er bij mij een vraag naar boven: 'Kun je dat wat we zojuist hebben gelezen, vandaag de dag, in de 21e eeuw, nog geloven?' Of moeten we het veranderen, bewerken en aanpassen aan de dingen die ons vandaag de dag overal worden gezegd? Hoe zit dat eigenlijk?

Een vriend van mij lag in het ziekenhuis en had zijn Bijbel meegenomen. De Bijbel lag daar op z'n nachtkastje en de dokter kwam en zei: 'Wat hebt u daar voor een boek?' Hij zei: 'De Bijbel'. 'Wát? Leest u de Bijbel? Hoe is het mogelijk?! Dat is toch niet meer modern?! Wie leest er vandaag de dag nu nog in de Bijbel?'

'En tóch lees ik de Bijbel', zei m'n vriend.

'Nou', zegt de dokter, 'weet u, ik kan u precies vertellen dat de Bijbel totaal fout is. Het kan helemaal niet kloppen wat daarin staat. Kijk, in uw Bijbel staat toch, dat God de vrouw uit de rib van de man heeft gemaakt?' 'Ja', zegt m'n vriend, 'dat klopt'. 'Nou, wees toch nuchter; dat kan toch niet waar zijn! Als dat zo zou zijn dan zou de man één rib minder moeten hebben dan de vrouw. En als medicus kan ik u precies vertellen, dat een man en een vrouw hetzelfde aantal ribben hebben. Ziet u, uw boek is fout', lachte de arts.

Toen zei mijn vriend: 'Dokter, u hebt deze zaak niet diepgaand genoeg bekeken. Stelt u zich maar eens het volgende voor: U hebt hier een patiënt in het ziekenhuis. Zijn been wordt geamputeerd. Hij geneest, kan weer naar huis en krijgt vervolgens een zoontje. Dokter, hoeveel benen zou die zoon hebben?'

Toen merkte de arts dat mijn vriend pal stond voor de Bijbel. Hij legde niet meteen 't bijltje erbij neer. Het kwam tot een lang gesprek tussen de arts en mijn vriend, dat tot diep in de nacht duurde. De dokter dacht erover na: die man heeft gelijk, dat klopt. De Bijbel is waar. En zo kon mijn vriend hem het goede nieuws van de Bijbel brengen. We zien aan zo'n voorbeeld dat we pal kunnen staan voor het Woord, want *de Bijbel is helemaal de waarheid*.

Weggooien?

Dit Boek is in alle eeuwen aangevallen, en er zullen altijd mensen zijn die het afwijzen en het niet willen geloven. Natuurlijk heb je dat. Dat is duidelijk. Dat blijft altijd. Maar er zijn gelukkig anderzijds ook mensen die dat Woord aannemen, die daardoor een totale verandering in hun leven ervaren en een blij, gelukkig en gezegend leven hebben. Dat zijn ook de mensen die antwoorden vinden op hun vragen. En heel góede antwoorden! Dat is het geweldige!

De bekende opwekkingsprediker in Engeland, Spurgeon, heeft dit al eens duidelijk gemaakt aan de hand van een verhaal. Ik vind het een zeer treffend verhaal, waarin hij ons duidelijk maakt hoe het met het Woord van God zit. Hij vertelt het volgende: 'Er rijden een paar mensen met een kar over de steppen van Rusland. De paarden worden flink aangespoord. Maar de wolven komen er vlak achteraan. Daar zijn ze! Kunnen jullie niet hun vurige ogen zien? Het gevaar is vlakbij en groot. Wat moeten ze doen? Er wordt voorgesteld dat ze één of twee kinderen uit de kar gooien. Tegen de tijd dat de wolven de baby hebben opgevretten, zouden zij

zelf een kleine voorsprong hebben verkregen. Maar de wolven zouden hen weer inhalen, en wat dan...? Nu, dappere man, dat is duidelijk: *dán* gooi je je vrouw uit de kar! In de Bijbel staat toch in Job 2 vers 4: '...en al wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven'. Maar Spurgeon zei: 'We moeten echter wel bedenken dat de duivel dat gezegd heeft'.

Wat wil hij daarmee eigenlijk zeggen? Dat is dit: we moeten niets weggooiden, helemaal niets. Niet één enkel vers van de Bijbel moeten we weggooiden. Als we daarmee beginnen, blijft er niets meer over.

Ik ben er zo bedroefd over dat dit in veel kerken in ons land juist wel is gebeurd. En dat vooral het verzoenend sterven en de opstanding van de Heere Jezus, de Zoon van God, worden ontkend. Het is diep triest dat juist predikanten – die eigenlijk pal zouden moeten staan voor het Woord van God - de waarheid als eerste verwerpen. Ja, zelfs theologieprofessoren aan universiteiten verwerpen het, en zeggen bijvoorbeeld: 'Een opstanding is er nooit geweest!' We lezen het ook overal in de kranten. Wat een domoren die zoiets beweren! Deze mensen zullen het nog een keer moeilijk krijgen. Ze moeten namelijk ook verschijnen voor de rechtbank van God. Dan zal God hen vragen: '**Waarom hebben jullie Mijn Woord verdraaid?** Jullie hebben daarmee voor jullie zelf het eeuwige leven verworpen'!

Precies dát is het wat Paulus zegt, wanneer hij in een synagoge predikt en men hem eruit gegooid heeft: 'Het was nodig dat eerst tot u het Woord van God gesproken werd; maar aangezien gij het verstoot en uzelf het eeuwige leven niet waardig oordeelt, zie, wij keren ons tot de heidenen' (Handelingen 13:46, dat wil zeggen: hoofdstuk 13, vers 46). Hij zegt als het ware tegen hen: omdat jullie het Woord van de levende God verworpen hebben, zal God jullie zelf verwerpen. Jullie achten jezelf het eeuwige leven niet waard. Dat is het oordeel van God. Dat moeten we weten. Wij kunnen het Woord van God verwerpen, maar het gevolg is dan dat God óns verwerpt. Alleen wanneer wij ons in groot vertrouwen buigen voor Zijn Woord (en daar is reden genoeg voor!), dan alléén zullen wij de zegen van God ervaren. Dat is ook wat God van ons verwacht.

In het begin was...

We willen ons verder bezighouden met een paar aspecten van het scheppingsverhaal. Daar kun je niet genoeg over spreken. Er zit zóveel in! We kunnen er nu maar een paar dingen uitlichten.

De eerste gedachte: In het begin van de schepping was God er al. Daarom begint de Bijbel ook juist met deze zin: 'in het begin schiep God'.

Dat is als het ware de grote heipaal, die in de grond wordt gezet, en daar staat hij dan, voor altijd vast en onomstotelijk.

Die valt niet omver - voor niemand. God was er in het begin en heeft iets gedaan. We hebben ook gelezen in Genesis 1 dat de Geest van God over de wateren zweefde. Dat heeft Hij niet zomaar gedaan uit verveling om er maar eens naar te kijken, maar Hij heeft gehandeld. En zoals we dat in het Nieuwe Testament diepgaander ervaren, waar het uitvoeriger en met vele woorden aan bod komt, is de Heere Jezus Zelf in feite de Schepper.

God staat aan het begin. In Psalm 14 vers 1 lezen wij: '*De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God*'.

We hebben geen enkel geldig argument wanneer we zeggen: 'Er is geen God'. Dan zitten we er totaal naast! Ik hield kortgeleden een lezing. Even voor het begin kwam er iemand naar me toe die zei: 'Weet u, ik ben hier eigenlijk naartoe gesleept vandaag, want ik moest hier maar eens naartoe gaan. Omdat mijn vrouw dat graag had, wilde ik haar een plezier doen. Maar ik zeg u meteen: 'Ik ben atheïst'. Ik zei tegen hem: 'Dan staat het er slecht met u voor! Hoe wilt u deze avond doorkomen? Dat is onmogelijk!'

Aan het eind vroeg hij om een gesprek. Ik zei tegen hem: 'Wat doet u eigenlijk hier?' 'Nou', zei hij, 'Ik wil me bekeren. Mij is duidelijk geworden waarom het gaat'. Zoiets groots kan alleen het Woord van God bewerken. Dat kan geen enkel mens voor elkaar krijgen.

Het Woord van God overtuigt ons wie wij zijn, het spreekt ons aan. En dat redt ons! Het Woord van God wil ons niet voor eeuwig veroordelen, nee, het wil ons redden. Dat is de bedoeling van God. Daarom laat Hij Zijn boodschap, Zijn evangelie, wereldwijd verkondigen, om mensen te redden. Dat is Zijn hoofddoel. Het zou goed zijn als wij ons leven zo inrichten dat anderen het gemakkelijk hebben om de weg naar de Heere Jezus te vinden, omdat we er naar leven. De wetten van de bekende natuurkundige **Isaac Newton** hebben vandaag de dag nog een grote betekenis in de natuurkunde. Iedereen die te maken heeft gehad met natuurkunde en mechanica, kent ze nog wel. Ze waren toen net ontwikkeld en uitgevonden. Newton had een vriend die atheïst was. Hij zei: 'Dat geloof ik allemaal niet; dat is niets voor mij'. Maar Newton dacht: 'Hoe kan ik deze man voor God winnen? Die man gaat verloren zonder God'. Toen had hij een goed idee. Hij liet een klein schaalmodel van ons zonnestelsel maken. Men had zich toen beziggehouden met de omloop van de planeten om de zon. Hij liet een uurwerk bouwen waar de verhoudingen precies werden weergegeven, de tijdsbestekken, enzovoorts. Kortom: het was een exact model, en alles klopte. En toen dat klaar was, liet hij zijn vriend binnen in zijn laboratorium en toonde hem zijn model. Het was volledig in werking. De vriend viel van de éne verbazing in de andere. Hij zei: 'Dat is geweldig, hoe heet de man die dat gemaakt heeft? Die zal ik meteen vragen voor mij ook zo'n model te maken!'

Toen zei Newton: 'Wat bedoel je met 'de man die dit gemaakt heeft'? Weet je, ik kwam vanmorgen mijn laboratorium binnen, en daar stond hij! M'n model stond er al en het was helemaal klaar. Dat model is echt door niemand gemaakt!' Toen begreep de vriend wat Newton hem daarmee wilde zeggen: 'Arme man! Jij kunt niet geloven dat dit kleine, armzalige model zomaar ontstaat. Maar de grote werkelijkheid van de aarde en alles wat erop leeft, daarvan geloof jij dat het wél zomaar vanzelf is ontstaan?'

De man ging erover nadenken en hij kwam tot God. Zo kunnen wij veel ideeën hebben om mensen in aanraking te brengen met God. Dat is ook wat God van ons verwacht. Dat wij erover nadenken hoe we de ander kunnen bereiken met deze boodschap van het evangelie, een boodschap die zelfs al blijkt uit de hele schepping.

God scheidt: Hij maakt iets uit niets

De tweede gedachte: God scheidt.

Dat betekent: Hij maakt iets uit het niets. Geen chemicus in de wereld is in staat om ook maar

één gram waterstof te maken of éénderduizendste milligram ijzer. Dat is onmogelijk! Dat gaat gewoon niet. Dus kan geen chemicus het. Chemici kunnen alleen maar stoffen veranderen. Ze kunnen ze verbinden met andere stoffen die al voorhanden zijn. Elke kunstenaar op deze aarde heeft uitgangsmateriaal nodig om dit te bewerken.

Maar God, de Schepper van deze wereld, heeft helemaal niets nodig. Geen basismateriaal, geen ruimte, helemaal niets. Hij heeft alleen maar Zijn Woord nodig. Hij spreekt, en het is er. Hij roept een compleet heelal in het leven door Zijn Woord. Dat is Zijn kracht; dat is Zijn almacht. Hij schept uit het niets. Hoe kunnen we dat begrijpen, hoe kunnen we dat bevatten? Door natuurkunde, chemie of waardoor anders kunnen we het vatten? De Bijbel zelf geeft ons het juiste antwoord: *‘Door het geloof begrijpen wij dat de werelden door Gods Woord bereid zijn, zodat wat men ziet, niet ontstaan is uit wat zichtbaar is’* (Hebreeën 11:3). De theoretici van de ‘oerknal’ kunnen zich daar tot in het oneindige mee bezighouden. En de televisieprogramma’s en populaire wetenschappelijke tijdschriften staan steeds weer vol met nieuwe ideeën (die nog niet eens functioneren ook!), omdat er nieuwe ontdekkingen worden gedaan, zodat de oude modellen verworpen worden. Geen model zal kloppen, omdat materie niet vanzelf kan ontstaan. Het heeft een schepper nodig. Hoe kunnen we dat begrijpen? Alleen door het geloof!

Dat staat hier: ‘door het geloof begrijpen wij’, en niet op een andere wijze. ‘Het werd’ en ‘er was’, hebben we gelezen. God sprak en het gebeurde zo. Dat is het. En ‘t is maar de vraag of wij dat gewoon willen aannemen, kleine mensjes als we zijn, maar toch zo trots en hoogmoedig naar onze Schepper toe.

God schept spontaan

De derde gedachte: God schept spontaan.

God heeft, om het zo eens te zeggen, helemaal geen tijd nodig voor het scheppen. Al onze ‘oerknalmodellen’ en ‘evolutiemodellen’ en alles wat er op dat gebied in overvloed bestaat, daarvan zijn er wel duizenden. Er wordt in die modellen veel tijd gebruikt: miljoenen en miljarden jaren. Maar God zegt iets, Hij spreekt, en het gebeurt – gewoon onmiddellijk! ‘God maakte’ en ‘God zag’ - zo staat het in één zin. Want Hij sprak en het was er, en Hij gebod en het stond er, zegt Psalm 33 vers 9. Daar hebben we het: Hij gebod en het was er.

Dat kunnen we ook lezen in het Nieuwe Testament waar de Heere Jezus wordt gezien als de Schepper. Het gebeurt gewoon, op grond van Zijn Woord. Dat is Zijn scheppingsdaad. Op de bruiloft te Kana waar Hij dat de eerste maal heeft laten zien, maakte Hij wijn van water. Er moest niet eerst een groeiproces plaatsvinden van een bepaalde periode, en ‘t moest daarna niet nog door de wijnpers gaan, wat normaal gesproken nodig is voor zulke processen. Het gebeurde op Zijn Woord.

Het was kant-en-klare wijn en de mensen verwonderden zich erover hoe goed de wijn was! Dat is een ‘scheppingsdaad’. Want iedere vakman weet dat je normaal gesproken een langdurig proces nodig hebt om wijn te maken, en zeker als het en goede is!

Denk ook maar aan Lazarus die dood was; zijn lichaamscellen begonnen al in verval te raken. Lees maar Johannes 11. Hij begon al te 'rieken'; we zouden zeggen: te stinken. Dat stinken komt door het in verval raken van het lichaam. Met de neus nemen we een lijklicht waar. En zo was het daar ook.

Toen de Heere Jezus daar aankwam, was Lazarus al begraven en zijn lichaam was al in staat van ontbinding. Toen gaf Hij een bevel. Het eerste bevel luidde: 'Neemt de steen weg!' En daarna kwam meteen het tweede bevel: 'Lazarus, kom naar buiten!' Wat betekent dat? Wat houdt dat natuurkundig gezien in? Dat is een opdracht van de Schepper aan het lichaam van Lazarus, dat al in verval en ontbinding was geraakt, om weer de oude vorm aan te nemen.

Hoe lang duurde dat? *Maar één woord lang!* Dan zijn alle cellen weer op hun plaats. Het houdt op met stinken, en Lazarus komt fris en levend uit het rotsgraf. Ze moesten hem alleen nog maar losmaken, omdat zijn voeten en zijn handen met grafdoeken waren gebonden en er om zijn gezicht een zweetdoek zat. Dat is schepping; dat is almacht. En daar zien we dat het gebeurt zonder gebruik van tijd, in één enkel moment, door een kort bevel. Dat is het beslissende.

Daarom staat er ook in de Bijbel hoelang de schepping geduurd heeft. In de geboden van God wordt dat herhaald. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en alles wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag (Exodus 20, vers 11). Dat is opgeschreven met de vinger van God. Zouden we geloven dat God ons iets voorliegt? God is toch de Waarheid! Het moet toch kloppen wat Hij zegt. Zó is het geweest.

Sommigen denken misschien tussen vers 1 en vers 2 van het scheppingsverhaal in Genesis nog ettelijke miljoenen jaren te kunnen duwen, zodat het verhaal wél past bij de evolutie. Maar dat gaat niet! Hier staat: in zes dagen heeft Hij alles gemaakt, hemel en aarde en alles wat er te zien is. In zes dagen - niet meer, niet minder! We weten toch allemaal: zes is geen tien of twintig, en een jaar is geen eeuw of een miljoen jaar. Het is dus duidelijk genoeg!

Een tijdje geleden was er een forumdiscussie waarvoor ze me hadden uitgenodigd. Er waren aanwezig: een paleontoloog, een geoloog, een katholieke theoloog, een protestantse theoloog, en ze hadden mij als docent informatietechnologie er ook bij uitgenodigd. Toen werd er gediscussieerd over de vraag hoe lang het geduurd heeft, dat scheppen. Hoeveel miljoen jaar? En nu waren ze het er allemaal over eens dat het miljoenen jaren moeten zijn geweest.

Toen vroeg de gespreksleider aan deze theologen: 'Wat zegt u daarvan?' De katholieke theoloog kwam het eerst aan de beurt. Ja, zegt hij, geen probleem hoor; dat kunnen we allemaal in overeenstemming brengen met onze theologie; het ging in miljoenen jaren, punt uit!

Toen kwam de protestantse voorganger aan de beurt. Die zei: 'Ik denk er ook zo over als mijn collega, miljoenen jaren, voor mijn part ook miljarden, dat is geen punt, dat brengen we theologisch wel ergens onder'.

Ten slotte zei de gespreksleider tegen mij: 'Wat zegt u als informatiedeskundige ervan?' Ik zei: 'Voor mij als informatiedeskundige ziet de zaak er heel eenvoudig uit. Voor mij is de vraag van de informatiebron beslissend. Ik moet weten waar deze informatie vandaan komt. En voor dit

onderwerp ken ik *maar één enkele informatiebron: dat is de Bijbel*, en in de Bijbel staat 'in zes dagen' - en dat geloof ik'. Einde discussie. Niemand had een vraag.

Het komt erop aan of wij het Woord van God zonder meer en absoluut willen geloven. Dat Woord kunnen we niet bewijzen. Ik kan dat ook niet. Dat kan niemand van ons. En dat is ook goed zo. Het is ook goed dat God niet van ons vraagt om Zijn Woord te bewijzen. Dat hoeft helemaal niet. Het enige wat God van ons verwacht, is dat wij in ons getuigenis stáán voor de waarheid van de Bijbel, en zeggen: 'Dat is bindend, en dus geloof ik dat ook'. Als alle mensen dat zouden doen, zouden er niet zoveel mensen over die miljoenen jaren spreken, wat tóch niet klopt, en wat bovendien ook nog niemand kan bewijzen.

Gods grootheid

God zei: 'Er zij licht' - zo hebben we gelezen. Dat betekent: God Zelf brengt Zijn licht in de schepping. Hij Zelf is licht. Daarom komt Hij Zelf meteen aan het begin van Zijn scheppingswerk in deze schepping binnen. En wanneer wij de schepping zien, dan zien wij dat Hij Zijn stempel op de schepping heeft gedrukt.

Wij zien dat aan de grootte, aan de onvoorstelbare wijdte van het heelal, die tot op de dag van vandaag niemand kan meten. Zelfs de modernste telescopen en wat wij allemaal inzetten, zoals bijvoorbeeld radioastronomie - ze zijn niet toereikend, niet voldoende, om de wijdte van het heelal te meten.

En dat is ook goed zo, omdat wij daarin de grootheid van God kunnen herkennen. Want dat zegt Psalm 19 ons: dat wij aan de sterren en aan het heelal de heerlijkheid van God kunnen aflezen en de grootheid van de Schepper. Hij Zelf komt Zijn schepping binnen met Zijn grootheid. En hoe dieper we in het heelal kunnen kijken en hoe meer het ons qua breedte en diepte steeds méér onvoorstelbaar voorkomt, hoe meer wij moeten erkennen dat zelfs daar nog iets is af te lezen van het werk van deze Schepper. Dat is goed. Hij is altijd nog groter dan wij ons hebben voorgesteld.

Laten we eens naar deze aarde kijken. Er bestaan 300.000 verschillende soorten planten en meer dan een miljoen soorten dieren. Ook hier heeft Hij op een heel bijzondere wijze Zijn vindingrijkheid in gelegd, zodat wij ons blijven verbazen en verwonderen.

Het grootste landzoogdier is **de olifant**. Hij weegt zes en een halve ton. Het kleinste zoogdier is een bepaalde superkleine soort **spitsmuizen**. Hij weegt maar anderhalve gram. Daarvan kun je er tien in een enveloppe doen en met een normale postzegel verzenden! Alleen moeten we oppassen dat ze bij het afstempelen niet onder de postzegel zitten. Maar alles zit erop en eraan, bij zo'n muisje. God kan iets scheppen dat heel groot en iets dat heel klein is. Dat laat Hij ons zien. Hij is ertoe in staat om dit alles te doen. En Hij geeft er op een prachtige, wonderlijke manier vorm aan.

De Heere Jezus zei in de bergrede: 'Let op de lelies op het veld ... Ik zeg u, zelfs Salomo [dat was een schatrijke koning!] in al zijn heerlijkheid was niet bekleed als één van deze' (Mattheüs 6:28-29). Hebben we ons nog nooit verbaasd over zo'n bloem, hoe hij eruit ziet, hoe hij nauwkeurig geconstrueerd is, hoe de kleuren samengesteld zijn, hoe zo'n bloemblad groeit als het uitkomt?

Dat is Scheppersactiviteit. God is altijd weer nieuw. Dan kun je er vóór staan en je verbazen omdat God Zijn macht, wijsheid en inzicht erin aanbrengt.

En je ziet dat overal op de aarde het leven aanwezig is. Waar het ook is, in de woestijn of in de diepste diepten van de zee, op Antarctica of op de Zuidpool, waar de **ijsvis** leeft. De ijsvis is de enige vissoort die geen rode bloedlichaampjes heeft, en de wetenschap weet tot op vandaag nog niet hoe hij dan kan leven en hoe hij zijn zuurstof transporteert.

God heeft iets uitgedacht dat in die grote kou functioneert. Wanneer we aan deze vis zouden vragen: 'Luister eens, heb je het koud?', dan zal hij zeggen: 'Geen probleem, ik voel me kiplekker, de Schepper heeft daarvoor gezorgd. Hij heeft wat uitgevonden bij mij, zodat het goed met me gaat'.

De Schepper wilde overal in de diepste diepten van de zeeën leven hebben; zelfs in tienduizend meter diepe zeeën, waar geen zonnestraal meer doordringt. Welnu, God heeft Zelf 'lampen' aan deze vissen bevestigd, zodat zij elkaar kunnen vinden en weten bij welke soort ze horen.

Daarom heeft God in deze vissen 'lampen' gebouwd, verschillende lampen: geel, blauw, oranje, alles precies zoals het volgens Zijn plannen moest worden; 'een ieder naar zijn aard', zoals we hebben gelezen. En het geweldige is: bij deze vissen gebeurt de productie van licht met 100 procent rendement. Geen ingenieur kan een lamp met 100 procent rendement bouwen. Alle lampen die onze ingenieurs bouwen hebben een aanzienlijk lager rendement. De meeste energie die daarbij wordt opgewekt, wordt in warmte omgezet. Dat zijn dan verwarmingselementen en geen lichtstralen.

Maar God heeft ook de lichtstralen uitgevonden. Honderd procent van de geleverde energie wordt bij die vissen in licht omgezet. Dat kan geen mens nabouwen. Geniale techniek! God is niet alleen wat wij noemen een chemicus, bioloog of informatiedeskundige, Hij is ook ingenieur; Hij is alles. Hij heeft overal kennis van en heeft van elk ding verstand. En Hij wil dat er overal op de aarde leven is. Een geleerde heeft eens onderzocht wat er allemaal aan leven bestaat in **één kubieke meter akkerbouwgrond**. Als je dat doet, val je van de éne verbazing in de andere.

1 miljard bacteriën

± 10 miljard straalzwammen

18.000 mijten

800 kevers en keverlarven

550 duizendpoten

320 mieren

240 vliegenlarven

230 spinnen

minstens 108 regenwormen

En dat alles in één kubieke meter 'gewoon zand'! God wil dat er overal leven is. In één kubieke meter zeewater zijn er meer levende wezens dan er mensen op de hele aarde wonen.

Kennen wij het grootste bouwwerk van de aarde? Welk bouwwerk is dat, weet je dat misschien? Het grootste bouwwerk op de aarde is circa 2000 kilometer lang, 145 kilometer breed en 120 meter hoog. De Chinese muur is het niet, hoor, want die is maar 9 meter breed. Het is het Barrier Rif voor de kust van Australië, gebouwd door levende wezens. Niet door mensen gebouwd, maar door de almacht van Iemand anders! Of we het nu willen geloven of

niet: overal zien we de werken van God. *Dag aan dag vertellen die werken dat er een Schepper is Die ons heeft gemaakt...*

Verbazingwekkend

Wanneer we dieper nadenken over datgene wat de Schepper heeft gemaakt, blijven we ons verbazen. Ik persoonlijk vind een bepaalde vogel bijzonder fascinerend; het is de kleine goudplevier. **De kleine goudplevier** leeft in Alaska. In Alaska leeft hij van wormen en bessen en alle mogelijke andere eetbare dingen. Hij eet zoveel dat hij uiteindelijk ongeveer 70 gram vet aan overgewicht heeft.

Hij weegt 200 gram als hij op reis gaat. Om te overwinteren vliegt hij namelijk naar Hawaï. Vind je dat niet interessant? Deze vogel maakt elk jaar de trip van Alaska naar Hawaï. Maar er is één probleem. De vogel kan niet zwemmen, terwijl er wél 4.500 kilometer boven zee te overbruggen zijn voor hem, en dat nog wel in een non-stop vlucht. Hij vliegt 88 uur op maximale snelheid. Ik heb wel eens gedacht: je zou eens moeten narekenen hoe zijn energierekening in elkaar steekt. Per uur verbruikt hij 0,6% van zijn eigen gewicht aan energie. Dat neemt hij uit zijn vetreserve.

Ik heb uitgerekend wat hij verbruikt. Het eerste uur verbruikt hij: 0,6% van 200 gram; welnu, dat is 1,2 gram. Dan weegt hij dus na één uur geen 200 gram maar 198,8 gram. Als hij nu nog een uur vliegt, weer 0,6% daarvan dan moeten we rekenen $198,8 \times 0,006$ dat is dan 1,19 gram en dat moeten we nu aftrekken van dat gewicht enz. Maar wanneer je dat uitrekent over 80 vlieguren stel ik vast dat de vogel zijn einddoel helemaal niet bereikt. Ongeveer 800 kilometer vóór het doel (dus vóór Hawaï) is zijn brandstof op, de tank is leeg. Ja, wat nu? Er is maar één oplossing: zzzzzt ... slasshh ...!!! ... neerstorten in de wijde oceaan! Zwemmen kan hij niet, dus verdrinkt hij. De consequenties daarvan zouden zijn dat er binnen de kortste tijd geen kleine goudplevieren meer zouden zijn. Heb ik me dan verrekend?

Heeft de Schepper dan niet goed gerekend? De Schepper heeft juist heel goed gerekend, natuurlijk veel sneller dan ik. Hij heeft alles eveneens berekend en Hij gaf de vogel belangrijke informatie mee. Hij zei als het ware: beste kleine goudplevier, vlieg niet alleen, maar vlieg met elkaar, gemeenschappelijk, en vlieg dan in een V-vorm. Wanneer je dat doet, bespaar je 23% energie. Ik heb nog een keer nagerekend met 23% energiebesparing, nu komt de vogel wél veilig op Hawaï aan - en heeft nog 6,8 gram vet over ook! Zo precies is dat gecalculerd. Wanneer hij op Hawaï aankomt, dan wandelt hij over het strand en groet de badgasten: 'Hallo, ik ben óók hier'. Hij hoeft niet meteen wormen te zoeken; nee, hij maakt eerst maar eens even een mooie strandwandeling. Zo precies heeft de Schepper dat geschapen. Dat is Scheppersactiviteit van God.

Overal waar we kijken, zien we de werken van God. In Johannes 1 vers 3 lezen we: 'Alle dingen zijn door Hem gemaakt, en zonder Hem is niet één ding gemaakt dat gemaakt is', en dan lezen we verder: 'Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt' (vers 10). Wie is dat dan? Deze Persoon Die in de wereld was en Die alles gemaakt heeft, dat is de Heere Jezus, Gods eigen Zoon. God schiep alle dingen door de Heere Jezus. Dat is het wat wij hier leren. Dat kan geen

wetenschapper, geen theoreticus in zijn laboratorium uitvinden. Dat kunnen we enkel en alleen leren door het Woord van God, de Bijbel, te lezen en te geloven.

En het was zéér goed ...

Wanneer we nadenken over de schepping, merken wij dat alles doelgericht is geschapen voor de mensen. God wilde alles zo maken dat er een kant – en – klare woonomgeving voor de mensen zou zijn. Hij heeft de zeeën gemaakt, de sterren, en ga zo maar door: alles heeft Hij gemaakt en alles was er. De bomen waren er, er waren dieren en tenslotte ging God Zelf nog een keer aan het werk en maakte de mens. Dat was het doel. Het doel van Zijn schepping zijn **wij**.

Hij heeft alles schitterend geformeerd en pas wanneer alles klaar is - we hebben het gelezen in het scheppingsverhaal - dán pas staat er: 'En zie, het was zeer goed'. Daarvóór staat er: 'Het was goed'. De sterren waren goed, de planten waren goed, alles was goed. Maar pas wanneer alles klaar is, staat er: 'En zie, het was zéér goed'.

Is het vandaag dan nog steeds zéér goed? Zeker weten van niet! Er zijn bijvoorbeeld ontzettend veel echtscheidingen in de wereld. Dat is toch niet zéér goed te noemen?! Een tijd geleden waren mijn vrouw en ik nog in Oostenrijk. Daar zagen wij een vette kop in de krant. Er stond: 'In Oostenrijk 38% echtscheidingen van alle gehuwden'. Stelt u zich dat eens voor: 38%! Hoeveel problemen liggen daar achter? En hoeveel problemen zijn er niet in huwelijken waar het níet tot een echtscheiding komt? Waar men zegt: 'We proberen het nog maar een keer samen. We blijven maar samen' – en ze tobben en (bek-) vechten maar weer verder. Verschrikkelijk! Wat een ellende! Onze wereld is kapot. Oorlogen hebben we overal op de aarde: in Afrika, in Azië, ellende in Columbia, honger in Soedan...; en ons eigen land heeft alleen al de afgelopen eeuw twee vreselijke wereldoorlogen meegemaakt. Hoe komt dat toch? Dat is toch niet zéér goed? Heeft God Zich vergist? Dat klopt immers helemaal niet met wat hier staat? De Bijbel geeft ons een duidelijk antwoord en zegt: door de zondeval, veroorzaakt door de mensen, is alles kapot gegaan. De mens keerde zich toen van God af. God is licht, en de mens is uit het licht weggegaan. Wij bevinden ons in de duisternis, in het donker, zegt God. Wanneer we een prachtige auto hebben en 's nachts ergens op een weg rijden waar geen straatverlichting brandt - wat gebeurt er als wij dan het licht uitschakelen? Hoelang kunnen we zo nog rijden? Misschien op z'n allerhoogst tien seconden. Daarna belanden we als we 'geluk' hebben in een sloot, anders rijden we tegen een boom, rijden de auto total loss en we verongelukken misschien zelf wel. En dat is precies wat er gebeurt is bij de zondeval.

We hebben het licht verlaten en rijden zomaar wat rond. Het kan ons niet schelen wat ervan komt. En dat zien we nog steeds in deze wereld. Deze wereld is kapot gemaakt en vernield door de zonde, door de dingen die de mens doet in ongehoorzaamheid aan God; en wat erger is: niet alleen de wereld is in de vernieling gegaan, maar ons eigen binnenste is verdorven. Dáár zit de wortel van alle ellende. We luisteren niet naar God, en als het misgaat, geven we Hem meestal nog de schuld ook!

Maar God heeft Zich dit ook aangetrokken en er wat aan gedaan. Hij heeft dit probleem van de zonde Zelf opgelost; want dat kon en kan niemand anders doen. In duizenden religies heeft de mens geprobeerd zichzelf te verlossen.

God gebruikt allerlei middelen

Ik verwonder mij over de vele manieren waarop God mensen roept. We zijn eens enkele weken in het gebied rond Kaliningrad (een stad in Rusland) geweest. Daar hadden we een bijeenkomst, waar het goede nieuws van redding door Jezus Christus kon worden verteld aan de mensen. Ik was er toen heel erg blij mee!

Na afloop bleven we nog even. Toen kwam er een vrouw naar me toe die zei: 'Weet u, u bent toch verleden jaar in de hoofdstad van Kirgizië geweest'. 'Ja', zei ik, 'dat klopt, vorig jaar waren we daar, in oktober'. 'Ja, want ik ben daar ook geweest. U hebt er over het evangelie gesproken. Weet u, ik heb mij toen bekeerd. Daarna ben ik verhuisd, en ik woon nu in Kaliningrad'.

Ik zei: 'Prachtig! Daar ben ik erg blij mee! Bent u trouw gebleven aan de Heere Jezus?' 'Ja', zei ze: 'ik ben nu hier, ik woon hier en bezoek hier nu de samenkomsten van de gemeente'. Is dat niet prachtig: er had een vrouw het evangelie gehoord; ze had het aangenomen, de Heere heeft haar hart geopend én ze is bij de Heere Jezus gebleven.

Een jongeman die er naast stond zei: 'Weet u, ik moet u ook mijn verhaal vertellen. Ik was ook in die samenkomst, in hetzelfde gebouw, maar ik heb mij tóen niet bekeerd'. Ik vroeg hem: 'Waarom dan niet?' 'Nou', zei hij, 'dat zal ik u vertellen. Daar werden allerlei Christelijke boeken uitgedeeld. Ik heb die meegenomen, en op de lange treinreis van Kirgyzië naar Kaliningrad heb ik deze boeken gelezen. Ik las erin hoe je je moet bekeren, en dat heb ik toen wél gedaan. In de trein! Nu ben ik ook verlost en hoor ik ook bij de Heere Jezus!'

Is dat niet prachtig?! Zo gaat het ook. Ik ben blij dat mensen ook door boeken de Heere Jezus kunnen vinden als hun Redder. We kunnen tot geloof komen, als iemand ons persoonlijk aanspreekt op onze verloren toestand. Wij kunnen in een toespraak het Woord van God horen, we nemen het aan en wenden ons tot de Heere Jezus. Dan vinden we bij Hem eeuwige rust. Maar we kunnen ook een boek nemen. Vele, vele mogelijkheden zijn er om tot bekering te komen.

Misschien is dit het boek dat juist ú nodig hebt om u om te keren tot God, uw zonden te erkennen en met beslistheid te breken met uw vroegere leven, om voortaan te leven tot eer van God.

Bekeer je!

God heeft duizenden mogelijkheden om de boodschap van redding aan mensen door te geven. Welke middelen Hij gebruikt is Zijn zaak. Maar wanneer wij het horen, dan is het duidelijk dat Hij ons roept. Dan zijn wij geroepen om deze boodschap aan te nemen. Dat is de eenvoudigste, de beste methode die God Zich heeft uitgedacht, en voor ons het eenvoudigst. We hoeven niet door een grote nood te gaan, niet eerst een ernstige ziekte te krijgen of op ons sterfbed te liggen, of iets anders ergs. Weet u wel, dat is de gedachte: ik heb nog tijd genoeg; later, als ik oud of ziek ben, dan ga ik wel eens over God en de eeuwigheid nadenken.

Wanneer wij nog in de kracht van ons leven zijn, wanneer wij nog alles hebben, wanneer het ons goed gaat - dán wil Hij dat wij de boodschap van het evangelie horen én zeggen: 'Heere, dat neem ik aan, nu en hier. Ik bekeer mij tot de levende God; ik bekeer mij tot Jezus Christus; ik erken mijn schuld. Dank u dat ik dan bij U rust en redding kan vinden'.

Dat geldt ook voor ons vandaag. Wanneer wij niet bij de Heere Jezus horen, dan hebben we vandaag nog de kans om naar Hem toe te gaan. God roept je en zegt: 'KOM! Kom vandaag, stel het niet uit'. Doe het - en je weet dat je een Thuis hebt, een eeuwig Thuis, een Vaderhuis.

Stelt u zich eens voor dat u in de komende nacht moet sterven...

U hebt nog maar een paar uur de tijd, en dan ...?

Waar zult u dan terecht komen?

Hebt u voor de volle **100 % de zekerheid** dat u dan in de hemel zult zijn, bij God, Die u liefheeft en Die Zijn Zoon voor u heeft gegeven? Zo ja: dan bent u een gelukkige man of vrouw, een gelukkige jongen of meisje. Dan ben je gewoon ongelooflijk rijk. Maar als u deze 100% zekerheid niet hebt, dan hebt u nog maar een paar uur de tijd om het te regelen (of misschien wel veel korter ...). Want het kan zijn dat de Heere u in deze nacht ter verantwoording roept over uw leven! Dat weet u zelf immers niet. Niemand weet dat. Daarom komt het erop aan dat u nú gered bent. Misschien vraagt u zich af hoe u kunt weten of het Gods wil is u te redden. Nou, dat is heel eenvoudig: als God u niet wilde redden (en als je dat gelooft, geloof je in een leugen!) - als dat zo was, had Hij wel verhinderd dat u Zijn Woord nu hoort. Nee, Hij wil dat we met ons leven tot Hem komen en zekerheid krijgen over de vraag waar we de eeuwigheid zullen doorbrengen: in de hemel of in de hel; op de plaats waar Hij is, of op de plaats waar de duivel is; op de plaats van blijdschap en zegen, of op de plaats van duisternis en ellende. En God houdt Zich aan Zijn Woord. Daar kunnen we van op aan.

Hij heeft gezegd: 'Als u zich niet bekeert, zult u allen op dezelfde wijze omkomen.

Maar wanneer u tot Mij komt, zult u het eeuwige leven hebben'.

Ik verbaas mij erover hoe eenvoudig de Heere Jezus het ons maakt. Ook dát kan God alleen, dat kan geen ander zo doen. Hij zegt: wanneer je de deur van jouw hart en leven opent, dan zal Ik binnenkomen. Dat heb ik pas geleden ook tegen iemand gezegd. Wie is in staat de deur te openen? Hij is niet gesloten, hij is open. De deur van ons eigen hart kunnen we alleen zélf opendoen. God bréékt hem niet open! Maar als we opendoen, dan komt de Heere Jezus tot ons. En dan zal Hij bij ons binnenkomen. En dan zullen wij eeuwig leven hebben. Dat is de oproep, ook vandaag aan ons. De Heere Jezus roept ons en wij hoeven alleen maar de deur te openen, dan zal Hij binnenkomen en ons redden. Dat kan een mens niet doen, dat kan Hij alleen. Hij zal al onze zonden en schuld vergeven. Het heeft Hem een onbeschrijflijk lijden gekost om ons te redden, uit pure liefde, want wij hadden het niet verdiend. Hij heeft ons gemaakt, wij zijn Zijn werk. Hij wil helemaal niet dat wij verloren gaan. Hij wil dat wij redding

vinden. Hij wil ook dat wij weten waar wij vandaan komen. Dat wij ons niet door elke wind van leer laten omwaaien en omvallen, tot we verloren zijn.

Neem een standpunt in!

Wees toch immuun voor alle onzin die u wordt verteld over de vraag waar u vandaan komt en waar u naar toe gaat. U stamt niet van een aap af en u verdwijnt niet in het niets. Nee! U bent door God geschapen, en Hij roept u ter verantwoording. Kies vandaag nog voor een totale verandering in uw leven. Neem het enige standpunt in dat u als zondaar past: buig uw knieën, belijd uw zonden tegenover God, en vraag Hem om vergeving. Hij zal u aannemen, u wordt Zijn kind en u vindt blijdschap en zegen voor uw hele leven op aarde, en straks zult u tot in eeuwigheid in het Vaderhuis zijn!

Neem een standpunt in! Het goede standpunt!

Als u het niet doet, gaat u verloren - voor eeuwig verloren!

Dat betekent: voor eeuwig v er verwijderd te zijn van de God van Wie u niets wilt weten.

Nee, dat wens ik u niet toe. Daarom: keer u om naar God, naar de levende God, en laat u redden! Ik hoop niet dat u dit boekje dichtslaat zonder dat u de zekerheid hebt van het eeuwige leven. Dat is het doel van dit boekje.

En voor de lezers die de Heere Jezus al kennen, geldt: laten we dankbaar zijn omdat Hij ons heeft gered en omdat wij Hem toebehoren. En we mogen elkaar nu wederzijds bemoedigen om vast te houden aan Zijn Woord en ons door niets daarvan te laten afbrengen. Aan onze Heiland en Meester hebben we alles te danken. Laten we Hem daarom in ons leven de dank brengen die Hij zo waard is! Hij is immers de Zoon van God, Die mij, ons, ja, de hele Gemeente heeft liefgehad, en Zichzelf voor mij, voor ons, heeft overgegeven!

Dit boekje is een op schrift gestelde, vertaalde en bewerkte lezing van prof.dr. Werner Gitt, een gelovige Christen die ons in deze brochure vanuit de Bijbel Gods grootheid in de schepping laat zien, en vooral ook de wijze waarop verloren zondaren behouden kunnen worden. Daarbij neemt hij allerlei wonderen uit de schepping, die hij als wetenschapper heeft onderzocht, als voorbeeld voor de lessen die hij wil doorgeven.